

det rigtigt her, hvor der er et Sted, hvor man kan foretage en Forhøielse, at vedtage en saadan. — De Forslag, der ere stillede under Nr. 14 og 15, saavel som Forslaget til Titelen har jeg ingen Betænkelighed ved at tiltræde.

Sindenburg: Naar den høitærede Finanzminister har erklæret, at han maatte være betænkt paa Skatteforhøielse, naar han paa andre Steder bragte Skatnedsættelser i Forslag, er dette jo en Selvefølge, og jeg skal tilføje, at jeg ogsaa for mit Vedkommende maatte tro, at det Skatteobjekt, som her er blevet fremdraget, ikke i og for sig er noget uheldigt. Jeg tror, at en Skat, endog af den Størrelse, som her er foreslaaet, ikke kan siges at være nogen utaaelig Skat for de Personer, som skulle betale den; thi de ville i ethvert Tilfælde kunne forsyne sig med de Obligationer, de ønske, paa vor eget Pengemarked, og naar de foretrække med Erlæggelse af den her omhandlede Afgift at gjøre Indkjøb af fremmede Papirer, maa det være, fordi det stiller sig fordelagtigere for dem. Jeg kan derfor ikke finde, at det skulde være ubilligt eller uretfærdigt imod den Klasse Medborgere, som er istand til at gjøre saadanne Indkjøb, at der paalægges dem en Afgift som den, her er Tale om; men paa den anden Side tror jeg, at Mindretallet i Udvalget har Ret i den Betragtning, at denne Lov ikke vil føre til Maalet, og at navnlig de Bestemmelser, hvorved man vil kontrolere denne Lovs Opfyldelse, i Virkeligheden ville vise sig ufyldstgjørende. Jeg tror imidlertid ikke, at Mindretallet har stillet sig paa noget heldigt Standpunkt, naar han har sagt, at Opinionen vil være imod denne Lov, og at den af den Grund ikke vil blive overholdt. I alt Fald tror jeg, at hans Udtryk i saa Henseende kunde have været præcisere; thi derved gav han Udvalgets Ordfører Leilighed til at sige, at, naar begge Thingene vedtage Lovforslaget, er det dermed godtgjort, at Opinionen er derfor, og man kan da ogsaa vente, at Loven vil blive opfyldt. Hvad Mindretallet vilde sige, og hvori jeg kan samstemme med ham, er, at det med Hensyn til denne Lovs Gjennemførelse i Livet ikke kommer an paa den Opinion, som findes her i

Salen, eller som den Del af Befolkningen har, der ikke har Obligationer og ikke kjøber dem, men det kommer an paa, hvorledes den Klasse vil stille sig til Loven, som er i Stand til at kjøbe Obligationer, og som altsaa kommer ind under Lovens Bestemmelser. Dersom man kunde gjøre Regning paa, at Opinionen hos disse Medborgere var saaledes, at de med Glæde og uden Bauskelighed underkastede sig en Afgift af den Størrelse, som der her er Tale om, vilde det være fuldkommen rigtigt, at Loven med Lethed vilde lade sig gennemføre, men da vilde ogsaa Kontrollbestemmelserne være overflødige. Det, som for mig er Grunden til, at jeg ikke kan give dette Lovforslag min Stemme, er ikke den Betragtning, at Skatten vil være utaaelig for de Personer, som den tilsigter at ramme, men det er min Overbevisning om, at de Personer, som Loven tilsigter at ramme, slet ikke ville betale Skatten, men ville unddrage sig den og unddrage sig den med stor Lethed. Naar man sammenligner det, som her er bragt i Forslag, med det Stempel, der skal betales af Brev og Gjældsbreve, er der en væsentlig Forskjel, som strax vil falde i Dinene. Naar der nemlig er Spørgsmaal om Stemplingen af Brev og Gjældsbreve, maa den Paagjældende, som faar Dokumentet, være sig bevidst, at han i paakommende Tilfælde, hvis Debitor har Bauskelighed ved at betale, er nødsaget til at fremlægge Dokumentet for den Statsmyndighed, der skal forhjælpe ham til Betalingen, og at han da, naar det ikke er i stemplet Stand, bliver underkastet den derfor fastsatte Bøde; jeg tror, dette er Bevæggrunden for en stor Del af vore Medborgere, naar de lade saadanne Dokumenter stemple. Jeg vil ikke nærmere undersøge, hvormange Medborgere man kan gjøre Regning paa, have saa stort et Borgersind, at de ville stemple i ethvert Tilfælde, enten der er Mulighed for, at de ville komme til at betale Bøde eller ikke, men jeg tror dog at kunne gaa ud fra, at det ikke er Tilfældet med alle; jeg tror i alt Fald, man maa gaa ud fra, at en stor Del Borgere ere saaledes stillede, eller at deres Tænkemaade ikke er mere ophøiet end, at de ikke ville betale Stempel af deres Brev og Gjældsbreve, naar de kunde